

Słowo „**alimenty**” wywodzi się od łacińskiego alimentum, co znaczy pokarm. Współcześnie pojęcie to oznacza przede wszystkim świadczenia o charakterze pieniężnym (zazwyczaj ustalone przez sąd), przysługujące osobie nie mogącej się samodzielnie utrzymać lub znajdującej się w trudnej sytuacji materialnej od osoby z nią spokrewnionej lub od jej małżonka. Alimenty są świadczeniem okresowym, co oznacza, że są one wypłacane co pewien czas, z reguły miesięcznie. Prawo dokładnie określa, kto jest uprawniony do alimentów i kto jest zobowiązany do ich uiszczania.

Obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu uprawnionemu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (art. 128 k.r.o.). Przez dostarczanie środków utrzymania rozumie się zapewnienie uprawnionemu (np. dziecku) mieszkania, ogrzewania, oświetlenia, wyżywienia, odzieży, opieki lekarskiej, ochronę jego osoby i majątku itd.

Wysokość należnych świadczeń alimentacyjnych ustala się, biorąc pod uwagę łącznie dwa następujące czynniki (art. 135 k.r.o):

- uzasadnione potrzeby osoby uprawnionej (np. dziecka);
- zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (np. rodzica, współmałżonka).

Usprawiedliwione potrzeby nie oznaczają potrzeb elementarnych! Chodzi tu o zapewnienie osobie uprawnionej odpowiednich, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania. Dziecko musi mieć zagwarantowane godziwe warunki mieszkaniowe, wyżywienie zapewniające jego prawidłowy rozwój, odzież stosowną do wieku, odpowiednią opiekę lekarską oraz warunki do uczenia się. Rodzic, pod którego bezpośrednią opieką pozostają dzieci, może wykonywać swój obowiązek alimentacyjny w całości lub w części przez osobiste starania - starania te, poza wartością materialną, mają dla dziecka niewymierną wartość moralną i uczuciową.

Obowiązek alimentacyjny strony mogą ustalić między sobą samodzielnie, w drodze umowy. Jeśli zaś nie ma między nimi zgody, obowiązek alimentacyjny może ustalić sąd w toku procesu o alimenty. Ponadto sąd zawsze orzeka o alimentach, gdy wydaje wyrok rozwodowy - ustala on wtedy obowiązek alimentacyjny każdego z rodziców w stosunku do ich wspólnych małoletnich dzieci.

Świadczenia alimentacyjne mają charakter okresowy, a zatem przedawniają się z upływem 3 lat. Nie przedawnia się sam obowiązek alimentacyjny, a jedynie pojedyncze, miesięczne świadczenia.

Rodzice i dzieci

Obowiązek alimentacyjny dotyczy zarówno rodziców, jak i dzieci - zależnie od sytuacji, w jakiej się znajdują.

Obowiązek alimentacyjny rodziców w stosunku do dziecka powstaje z chwilą jego narodzin i wygasa, gdy dziecko jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Nie ma w polskim

prawie określonej granicy wiekowej, po której przekroczeniu dziecko automatycznie traciłoby prawo do alimentów.

Uzyskanie pełnoletności nie zmienia sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, pod warunkiem, że kontynuuje ono naukę i czas studiów rzeczywiście przeznaczają na zdobywanie wiedzy i kwalifikacji zawodowych. Obowiązek alimentacyjny nie wygasa w ogóle, jeżeli dziecko na skutek kalectwa, czy niedorozwoju umysłowego nie jest w stanie samodzielnie zdobywać środków utrzymania. Przed osiągnięciem przez dziecko pełnoletności obowiązek alimentacyjny może ustać wyjątkowo, gdy dziecko zdobędzie zawód lub podejmie zatrudnienie w czasie pobierania nauki, a osiągnięte zarobki pozwolą mu na zaspokojenie jego potrzeb. Warto pamiętać, że dziecko ma prawo do alimentów tak długo, jak długo nie jest w stanie się utrzymać, a zatem także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. Dzieci mają prawo do takiej samej stopy życiowej, jak ich rodzice, co oznacza, że rodzice

powinni zapewnić im warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją. Z drugiej strony - rodzice zobowiązani są dzielić się z dziećmi choćby najskromniejszymi dochodami i nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego, nawet jeśli stanowiłby on dla nich nadmierny ciężar.

Alimenty w przypadku przysposobienia

Obowiązek alimentacyjny istnieje nie tylko pomiędzy rodzicami i ich naturalnymi (biologicznymi) dziećmi, ale także między rodzicami a dziećmi adoptowanymi (przysposobionymi).

Obowiązek alimentacji między małżonkami

Obowiązek alimentacyjny istnieje pomiędzy małżonkami - zarówno wtedy, gdy są małżeństwem, jak i wówczas, gdy już nim nie są. Jak powszechnie wiadomo, małżonkowie zobowiązani są do wspólnego pożycia i wspierania się w trudnych chwilach. Dotyczy to także sfery finansowej. Niestety, zdarzają się sytuacje, że małżonkowie

odmawiają sobie jakiegokolwiek pomocy materialnej i warunki życia każdego z nich różnią się diametralnie. W takim wypadku ten z małżonków, którego sytuacja jest gorsza, może zwrócić się do małżonka lepiej sytuowanego o pomoc finansową w postaci alimentów (szczególnie wtedy, gdy mieszka oddzielnie albo gdy, z różnych przyczyn, nie jest w stanie sam się utrzymać - np. ze względu na trwałe inwalidztwo). Jeżeli małżonek nie chce łożyć na drugiego dobrowolnie, można założyć mu sprawę o alimenty.

Sytuacja wygląda inaczej, gdy chodzi o **obowiązek alimentacyjny pomiędzy byłymi małżonkami**. Zakres tego obowiązku uzależniony jest bowiem nie tylko od możliwości finansowych małżonka uprawnionego i zobowiązanego, ale również od tego, która strona uznana została za winą rozkładu pożycia małżeńskiego.

I tak, w przypadku, gdy wyrok rozwodowy został wydany bez orzekania o winie albo gdy oboje małżonkowie zostali uznani

winnymi lub niewinnymi rozkładu pożycia, każdy z nich zobowiązany jest do udzielenia drugiemu wsparcia finansowego, ale tylko w sytuacji, gdy ex małżonek znajdzie się w niedostatku, i tylko przez okres 5 lat od chwili orzeczenia rozwodu. Sytuacja wygląda zupełnie inaczej, gdy sąd orzekł o winie tylko jednego z małżonków. Wówczas małżonek wyłącznie winny rozkładu pożycia nie może żądać alimentów od małżonka niewinnego, nawet gdyby popadł w skrajny niedostatek i nie mógł się sam utrzymać. Z kolei małżonek, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, może żądać alimentów od małżonka wyłącznie winnego nawet wówczas, gdy nie popadł w niedostatek, a rozwód spowodował jedynie nieznaczne pogorszenie jego sytuacji życiowej. Ten rodzaj zobowiązania małżonka nie jest ograniczony żadnym terminem, może natomiast wygasnąć z następujących przyczyn:

- gdy osoba uprawniona do alimentów ponownie wstąpi w związek małżeński;

- zmieniają się okoliczności, na podstawie których orzeczono o obowiązku alimentacyjnym;
- jeden z małżonków umrze.

Obowiązek alimentacji między innymi krewnymi

Obowiązek alimentacyjny dotyczy również innych krewnych w linii prostej, nie tylko rodziców i dzieci. Obejmuje on dalszych zstępnych (wnuki i prawnuki) oraz wstępnych (dziadków i pradziadków), przy czym obowiązek alimentacyjny bliższych krewnych wyklucza obowiązek dalszych. Kolejność jest zaś następująca: najpierw zstępni danej osoby, potem wstępni danej osoby, a na końcu jej rodzeństwo. Oznacza to, że jeżeli np. nie można wyegzekwować alimentów od ojca małoletniego dziecka (które nie ma jeszcze własnych dzieci), to można domagać się tych świadczeń od rodziców ojca, czyli od dziadków dziecka. Pamiętaj jednak należy, że zgodnie z art. 132 k.r.o., obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowią-

zanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swojemu obowiązкови lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnień środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Aby móc uzyskać alimenty od dziadków dziecka trzeba więc wykazać, że ojciec dziecka nie żyje albo, że nie wywiązuje się on z ciężących na nim zobowiązań alimentacyjnych, czego najlepszym dowodem jest postanowienie komornika o całkowitej lub częściowej bezskuteczności egzekucji.

Alimentacja dobrowolna

Jak zostało już wyżej wspomniane, obowiązek płacenia alimentów strony mogą ustalić same między sobą, zawierając odpowiednią umowę cywilną, najlepiej u notariusza. Umowa ta powinna określać wysokość miesięcznego świadczenia alimentacyjnego oraz termin i sposób jego wpłacania. Strony mogą także dobrowolnie porozumieć się w kwestii alimentów przed sądem, zawierając ugodę sądową.

Zgodnie z art. 184 k.p.c. sprawy cywilne, których charakter na to zezwala, mogą być uregulowane w drodze ugody sądowej, zawartej przed wniesieniem pozwu, w tzw. **postępowaniu pojednawczym**. Jeśli więc współmałżonek chce polubownie rozwiązać problem alimentacji, zamiast wdawać się w spór sądowy, zwraca się do sądu rejonowego, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania drugi współmałżonek, z prośbą o wezwanie go do próby ugodowej. Postępowanie pojednawcze przeprowadza sąd w składzie jednoosobowym. Należy pamiętać jednak, że podczas tego posiedzenia Sąd nie pełni roli arbitra, ale osoby, której zadaniem jest pomóc stronom w uzgodnieniu warunków alimentacji!

Poza posiedzeniem pojednawczym strony mogą także zawrzeć ugodę sądową na każdym etapie toczącego się postępowania, np. procesu o alimenty. Zawarcie ugody kończy postępowanie sądowe w danej sprawie.

Ponadto jest możliwość rozwiązywania sporu alimentacyjnego

na drodze **mediacji**. Mediator nie sądzi ani nie ocenia. Mediatorem może być każda osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych i korzystająca z pełni praw publicznych, z wyjątkiem czynnych zawodowo sędziów. Zadaniem mediatora jest stworzyć stronom pozostającym w sporze dogodne warunki do zawarcia ugody. Mediacja jest zawsze dobrowolna - nie można zmusić stron do negocjacji i zawarcia ugody. Prowadzi się ją na podstawie uprzednio zawartej między stronami umowy o mediację albo postanowienia sądu kierującego strony do mediacji. Co do zasady, prowadzić ją można w każdym momencie, z tym że po wszczęciu postępowania sądowego po zamknięciu pierwszego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę sąd może skierować strony do mediacji tylko na ich zgodny wniosek. Co więcej, mediacja jest niejawną, co oznacza, że mediator jest obowiązany do zachowania tajemnicy odnośnie faktów, o których dowiedział się w związku z prowadzeniem mediacji. Z obowiązku tego zwolnić go mogą strony.

Uгода sądowa zawarta w trakcie postępowania pojednawczego lub postępowania mediacyjnego stanowi tytuł egzekucyjny, czyli - w zakresie wykonalności - zrównana jest z wyrokiem sądowym.

Sądowe dochodzenie alimentów

Jeśli strona, która zobowiązana jest do płacenia alimentów, płaci je dobrowolnie, nie ma żadnego problemu. Kłopoty zaczynają się wtedy, gdy alimentów od takiej osoby uzyskać nie można. Nie myśl jednak, że jest to sytuacja bez wyjścia i nie masz możliwości wyegzekwowania należnych dzieciom świadczeń. Interesy dzieci chroni prawo, które przewiduje w takiej sytuacji możliwość wystąpienia:

- **do sądu** - z pozwem o alimenty, jeśli alimenty nie zostały jeszcze orzeczone; z pozwem o podwyższenie alimentów, jeśli uważasz, że alimenty zasądzone są zbyt niskie;
- **do zakładu pracy dłużnika** - jeśli masz wyrok alimentacyjny, a zobowiązany nie

wywiązuje się z obowiązku alimentacji, możesz zwrócić się bezpośrednio do zakładu pracy dłużnika; zakład pracy ma obowiązek potrącać kwotę zasądzonych alimentów bezpośrednio z jego wynagrodzenia i przekazywać ją tobie;

- **do naczelnika zakładu karnego** - jeśli osoba zobowiązana do płacenia alimentów odbywa karę pozbawienia wolności, alimenty będą ci wypłacone z wynagrodzenia, które uzyskuje ona za pracę w zakładzie karnym, o ile taką wykonuje;

- **do komornika.**

Pozew o alimenty oraz o podwyższenie alimentów jest zwolniony od opłat sądowych (tzw. kosztów sądowych). Przed złożeniem pozwu w sądzie, należy po raz ostatni dobrowolnie nakłonić osobę zobowiązaną do alimentacji do wywiązywania się z tego obowiązku. Można zwrócić się do niej z „wezwaniami” do zapłaty alimentów (lub wyższych alimentów) i dać jej kilku- albo kilkunastodniowy termin na odpowiedź lub zapłatę. Wezwanie takie najlepiej przesłać listem

poleconym. Dowód nadania takiego listu pokazuje, że starano się ugodowo rozwiązać konflikt z dłużnikiem. **Jeżeli dłużnik w dalszym ciągu nie wywiązuje się z obowiązku alimentacji należy przygotować pozew o alimenty, a następnie złożyć go w Sądzie Rejonowym, w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego, albo właściwym ze względu na miejsce zamieszkania powoda.**

Jeśli alimenty dochodzone są w imieniu małoletnich dzieci, pozew składa się w sądzie właściwym dla miejsca zamieszkania dzieci albo ich ojca. Jest to tzw. właściwość miejscowa przemienne - kodeks w pewnych wypadkach daje powodowi możliwość wyboru sądu. Właściwość przemienne umożliwia powodowi wystąpienie z pozwem do sądu w danym wypadku najdogodniejszego (np. z uwagi na bliskość sądu od miejsca zamieszkania). W pozwie należy określić wysokość żądanych alimentów i uzasadnić, dlaczego sąd powinien przychylić się do przedstawionego w pozwie

żądania. Ustalając wysokość należnych alimentów sąd bierze pod uwagę uzasadnione potrzeby dziecka oraz możliwości zarobkowe pozwanego. **Sąd nie przyzna alimentów w kwocie wyższej, niż ta, którą zażądano w pozwie! Może natomiast przyznać alimenty niższe.**

Do pozwu należy dołączyć dokumenty potwierdzające żądania i twierdzenia, w szczególności:

- odpis aktu urodzenia dziecka;
- informacje o zarobkach rodzica (pozwanego) - (jeśli nie są znane, należy poprosić w pozwie sąd, aby zobowiązał pozwanego do przedłożenia na rozprawę stosowanych zaświadczeń);
- zaświadczenie o wysokości zarobków występującego z pozwem;
- dokumenty świadczące o kosztach utrzymania dziecka: rachunki, zaświadczenia lekarskie itp.

Pozew składa się w biurze podawczym w sądzie (pozew sporządza się w 3 egzemplarzach

- dwa pozostają w sądzie, a jeden, poświadczony w biurze podawczym, zatrzymuje powód) i czeka się na zawiadomienie o terminie pierwszej rozprawy. O wyznaczonym terminie zarówno powód, jak i osoba pozwana zostaną powiadomione drogą pocztową.

Egzekucja alimentów - postępowanie wobec dłużników alimentacyjnych

Często się zdarza, że pomimo, iż sąd wydał wyrok zasądzający alimenty, osoba zobowiązana w dalszym ciągu uchyla się do ich płacenia. Wówczas należy wystąpić na drogę przymusowego egzekwowania tych świadczeń. W tym celu trzeba zwrócić się do komornika, który ma obowiązek ściągnięcia należnych od dłużnika alimentów. W Sądzie Rejonowym, w którym został wydany wyrok alimentacyjny, znajdują się informacje o komornikach i ich rewirach. Najłatwiej wyegzekwować alimenty od osoby, która ma stałą pracę. Komornik zwraca się wtedy bezpośrednio do zakładu pracy dłużnika, a ten potrąca zasądzo-

ne alimenty z jego pensji i przekazuje je bezpośrednio osobie uprawnionej. **Z wynagrodzenia za pracę, można potrącać na rzecz alimentów kwotę nie wyższą niż 3/5 wynagrodzenia**, bez względu na wysokość przysługującego pracownikowi w danym okresie wynagrodzenia. W trybie egzekucji wynagrodzenia za pracę prowadzi się również egzekucję ze świadczeń wypłacanych przez ZUS (renty, emerytury) oraz z innych świadczeń związanych ze stosunkiem pracy. Zajęcie części wynagrodzenia obowiązuje również wtedy, gdy dłużnik nawiąże nowy stosunek pracy.

Gdy dłużnik alimentacyjny oficjalnie nie pracuje albo gdy się ukrywa, komornik ma obowiązek aktywnego szukania sposobów ściągnięcia należnych świadczeń. Również inne podmioty publiczne – gminy, ośrodki pomocy społecznej, sądy i Policja – mają obowiązek współpracy z komornikiem. Osoba składająca do komornika wnioski o wszczęcie egzekucji alimentów, nie ma obowiązku wskazywać sposobu egzekucji,

ani majątku dłużnika, z którego ma być przeprowadzona egzekucja. Jeśli tego nie uczyni, uważa się, że jej wniosek dotyczy wszystkich dopuszczalnych sposobów egzekucji, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości. Komornik ma prawo samodzielnie decydować o tym, z jakiego majątku ściągnie należne świadczenia. Może on na przykład wyegzekwować alimenty z rachunku bankowego dłużnika. Komornik jest ponadto zobowiązany z urzędu przeprowadzić dochodzenie w celu ustalenia zarobków i stanu majątkowego dłużnika oraz jego miejsca zamieszkania. Takie poszukiwania musi on przeprowadzać okresowo w odstępach nie dłuższych niż 6 miesięcy. Jeżeli jego działania okażą się bezskuteczne, może on zażądać od Policji podjęcia stosownych czynności w celu ustalenia miejsca zamieszkania i miejsca pracy dłużnika. Może on także wystąpić do sądu z wnioskiem o wszczęcie postępowania o ujawnienie majątku dłużnika. Jeśli działania komornika nie przyniosą oczekiwanych rezultatów i egzekucja

okaże się bezskuteczna, tzn. dłużnik nie zapłaci alimentów za trzy miesiące, komornik musi poinformować o tym gminę właściwą ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika. Chodzi tu o urząd gminy lub, upoważniony do prowadzenia postępowania w sprawach świadczeń rodzinnych, ośrodek pomocy społecznej. Od tego momentu oba te podmioty muszą ze sobą współpracować.

Komornik ma obowiązek informować gminę o stanie egzekucji alimentów i przyczynach jej bezskuteczności. Gmina jest natomiast zobowiązana do przekazywania komornikowi sądowemu wszelkich informacji, które mogą pomóc mu w skutecznym przeprowadzeniu egzekucji. Informacje takie gmina może uzyskać zlecając ośrodkowi pomocy społecznej przeprowadzenia wywiadu środowiskowego u dłużnika, który pozwoli ustalić przyczyny nie wywiązywania się przez niego z obowiązku alimentacji oraz określić środki zaradcze. Co najmniej raz na pół roku komornik musi też przekazywać infor-

macje o podejmowanych przez siebie krokach przesłaniu sądu. Działania komornika kontroluje także gmina. Zawiadamia ona sąd o wszelkich przejawach jego opieszałości i niekompetencji.

Jeśli okaże się, że powodem, dla którego dłużnik nie płaci alimentów jest brak pracy, gmina dłużnika powinna zwrócić się do właściwego urzędu pracy o przedstawienie informacji o możliwościach aktywizacji zawodowej dłużnika, a w przypadku braku możliwości zatrudnienia, z wnioskiem do starosty o skierowanie dłużnika do prac organizowanych na zasadach robót publicznych, dzięki którym mógłby on zarobić pieniądze na poczet zaległych alimentów. Jeśli dłużnik będzie uniemożliwiał przeprowadzenie wywiadu środowiskowego lub nie przyjmie oferowanej mu pracy, gmina może złożyć wniosek o jego ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 k.k. **Po złożeniu wniosku o ściganie, gmina dłużnika może także złożyć wniosek do starosty o zatrzymanie jego prawa jazdy.** Zwrot zatrzymanego prawa jazdy może

nastąpić dopiero po ustaniu przyczyny jego zatrzymania, a więc gdy dłużnik przyjmie proponowaną mu pracę, umożliwi przeprowadzenie wywiadu środowiskowego albo, gdy dokona spłat zaległych rat alimentacyjnych. O zwrot prawa jazdy wnioskuje gmina. Jeśli dojdzie do zawiadomienia o przestępstwie polegającym na nie wywiązywaniu się z obowiązku alimentacji gmina wierzyciela może ponadto wytoczyć powództwo o alimenty przeciwko osobie zobowiązanej w dalszej kolejności do łożenia na uprawnionego. Zazwyczaj będą to dziadkowie. Jeśli pomimo podjętych działań egzekucja nadal będzie bezskuteczna i dojdzie do powstania zaległości za okres dłuższy niż 12 miesięcy, komornik z urzędu złoży wniosek do Krajowego Rejestru Sądowego o wpisanie dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych.

W praktyce często zdarzają się sytuacje, w których do płacenia alimentów zobowiązane są osoby odbywające karę pozbawienia wolności. Również od takich osób można ściągnąć

alimenty - w takim wypadku komornik zwraca się do naczelnika właściwego zakładu karnego i zobowiązuje go do wypłacania zaległych alimentów z wynagrodzenia otrzymywanego przez dłużnika-więźnia za pracę wykonywaną podczas odbywania wyroku. Oczywiście skuteczność takiej egzekucji uzależniona jest od tego, czy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności dłużnik pracuje.

Wykaz skrótów:

k.p.c. - Kodeks postępowania cywilnego

k.p. - Kodeks pracy

k.r.o. - Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy

WZORY PISM

Pozew o alimenty

....., dnia

Sąd Rejonowy

W

I Wydział Rodzinny i Nieletnich

Powód: małoletnia

reprezentowana przez matkę

zam.....

Pozwany:

zam.....

Wartość przedmiotu sporu: 6 000 zł (roczna wysokość alimentów !)

POZEW O ALIMENTY

Z WNIOSKIEM O ZABEZPIECZENIE POWÓDZTWA

W imieniu małoletniej wnoszę o:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie, przy czym alimenty te mają być płatne do dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki powódki, Jako jej ustawowej przedstawicielki.

Równocześnie wnoszę o:

2. zabezpieczenie powództwa przez zobowiązanie pozwanego do uiszczenia małoletniej powódce kwoty po 500 zł miesięcznie do czasu ukończenia sporu, przy czym kwota ta ma być płatna do rąk matki powódki, jako jej ustawowej przedstawicielki.

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka urodziła się dn.
w Jest córką i pozwanego
.....

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej powódki.

Małoletnia jest uczennicą piątej klasy szkoły
podstawowej.

Dowód: zaświadczenie ze szkoły.

Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki
..... niezbędne jest po 700 zł miesięcznie. Małoletnia powódka jest dzieckiem chorowitymi i słabym. Urodziła się ze skazą białkową i do dnia dzisiejszego pozostaje na diecie bezglutenowej. Trzy lata temu powódka.....przechodziła ciężką anemię na podłożu metabolicznym, w rezultacie której do dziś boryka się z licznymi problemami ortopedycznymi i stomatologicznymi. Dziewczynka stale przyjmuje leki (miesięczna dawka - 50 zł) i wymaga specjalnej diety witaminowej, której miesięczny koszt wynosi 150 zł. Ponadto, aby zapobiec pogłębianiu się krzywicy u powódki, musi ona dwa razy w tygodniu korzystać z zabiegów rehabilitacyjnych.. Koszt tych ćwiczeń wynosi 75 zł miesięcznie. Raz w roku, w okresie wakacji, powódka wyjeżdża do sanatorium - cena turnusu to 600 zł. Matka powódki wydaje także duże sumy pieniędzy na leczenie stomatologiczne dziecka oraz na zakup specjalistycznego obuwia ortopedycznego.

Dowód:

- zaświadczenie ortopedy o stanie zdrowia małoletniej powódki;
- zaświadczenie dietetyka o szczególnych potrzebach żywnościowych powódki;
- rachunki za leki i preparaty dietetyczne dla powódki;

- rachunki za zabiegi rehabilitacyjne;
- rachunki za zajęcia korektywne;
- rachunek za sanatorium.

Matka powódki jest rencistką II grupy inwalidzkiej i jej renta wynosi 300 zł miesięcznie netto.

Oprócz tego dorabia, pracując na umowę o dzieło w.....
....., gdzie miesięczne jest w stanie zarobić około 600 zł.

Dowód: odcinek renty matka powódki.....

Pozwany do czerwca łożył na utrzymanie małoletniej powódki 500 zł. Od lipca przestał dawać jakiegokolwiek pieniądze na utrzymanie dziecka. Pozwany oprócz małoletniej powódki nie ma nikogo na swoim utrzymaniu.

Pracuje jako murarz w i jego miesięczne zarobki wynoszą ok. 2 500 zł, ale dokładnej wysokości zarobków powódka nie zna.

Wobec powyższego żądanie powódki jest w pełni uzasadnione, podobnie jak wniosek o zabezpieczenie powództwa.

Podpis matki powódki

Załączniki:

1. skrócony odpis aktu urodzenia;
2. zaświadczenie ze szkoły;
3. zaświadczenie ortopedy o stanie zdrowia małoletniej powódki;
4. zaświadczenie dietetyka o szczególnych potrzebach żywieniowych powódki;

5. rachunki za leki i preparaty dietetyczne dla powódki;
6. rachunki za zabiegi rehabilitacyjne;
7. rachunki za zajęcia korektywy;
8. rachunek za sanatorium zaświadczenie lekarskie;
9. odcinek renty matki małoletniej powódki;
10. odpis pozwu (2 kserokopie);
11. kserokopie załączników.

Pozew o podwyższenie alimentów

....., dn.

Sąd Rejonowy

w

Wydział Rodzinny i Nieletnich

Powód: małoletni

działający przez swoją matkęzam.

Pozwany:zam.

POZEW O PODWYŻSZENIE ALIMENTÓW

W imieniu małoletniego powoda wnoszę o:

1. podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego
..... wyrokiem Sądu Rejonowego w

z dn. w sprawie oznaczonej sygnaturą akt na rzecz
małoletniego powoda

z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie;

2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów
procesu według norm przepisanych.

Równocześnie wnoszę o:

3. przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedsta-
wicielki ustawowej małoletniego powoda.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dn. w sprawie oznaczonej sygnaturą akt
Sąd Rejonowy w zasądził od pozwanego na
rzecz jego małoletniego syna alimenty w kwocie po
300 zł miesięcznie. Małoletni powódr miał wówczas
14 lat. Matka powoda - tak, jak i obecnie - utrzymywała się wówczas

z wynagrodzenia za pracę, którego wysokość wynosiła Poza nieletnim powodem nie miała nikogo na utrzymaniu.

Dowód: akta Sądu Rejonowego w oznaczone sygnaturą

Obecnie małoletni powód ma 16 lat. Jest uczniem drugiej klasy Liceum Ogólnokształcącego w Na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb jest niezbędne po zł miesięcznie. Małoletni

powód nie ma żadnego majątku. Jest on poważnie chory, co sprawia, że przebywa pod stałą opieką lekarzy w

Dowód: zaświadczenie lekarskie.

Matka powoda nadal jest zatrudniona w i zarabia zł miesięcznie. Dla syna otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości Wynagrodzenie za pracę stanowi jej jedyne źródło utrzymania.

Pozwany pracuje jakowzarabiając Jest samotny, poza powodem nie ma nikogo na utrzymaniu.

Dowód:

- zaświadczenie z o zarobkach matki powoda;
- przesłuchanie matki powoda i pozwanego.

W tej sytuacji od czasu wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w sprawie oznaczonej sygnaturą nastąpiła zasadnicza zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda; nastąpił też zasadniczy wzrost dochodów pozwanego.

Małoletni powód - pismem z dn. - zwrócił się do pozwanego o podwyższenie alimentów do kwoty dochodzonej niniejszym pozwem. Pozwany jednak na to pismo w ogóle nie zareagował.

Dowód: odpis pisma powoda z dn.

Wobec powyższego żądania powoda są uzasadnione.

Podpis matki powoda

Załączniki:

1. zaświadczenie w o zarobkach matki powoda z dn.;
2. odpis pisma powoda z dn. wraz z dowodem nadania przesyłki poleconej;
3. odpis pozwu i kserokopie załączników.

Wniosek o nakazanie wypłacenia małżonkowi wynagrodzenia za pracę drugiego małżonka

..... dn.

Sąd Rejonowy w

Wydział Rodzinny i Nieletnich

Wnioskodawca:zam.

Uczestnik:zam.

WNIOSEK O NAKAZANIE WYPŁACENIA MAŁŻONKOWI WYNAGRODZENIA ZA PRACĘ DRUGIEGO MAŁŻONKA

Wnoszę o:

1. nakazanie pracodawcy uczestnika
wwynagrodzenie za pracę (wraz z zasiłkiem rodzinnym)
przypadające od pracodawcy uczestnikowi postępowania
.....i..... wypłacanie było w $\frac{3}{4}$ do rąk jego żony - wnioskodawczy-
ni

Ponadto wnoszę o:

2. dopuszczenie dowodu z zeznań świadka,
zam..... ;

3. zwrócenie się do pracodawcy uczestnikaw
....., ul., o informację o zarobkach uczestnika postępowania
..... .

UZASADNIENIE

Od dnia r. pozostaję w związku małżeńskim z uczest-
nikiem postępowania Z małżeństwa tego mamy
małoletniego syna

Dowód:

- odpis skrócony aktu małżeństwa stron;

- odpis skrócony aktu urodzenia syna

Mieszkamy z mężem razem i pozostajemy we wspólności małżeń-
skiej. Wnioskodawczyni jest zatrudniona w
.....w jakoi zarabia zł
brutto. Uczestnik jest z zawodu i od kilku lat jest
zatrudniony na stanowisku w
.. z pensją miesięczną zł brutto. Ponadto pobiera on
zasiłek rodzinny na syna .

Dowód: zaświadczenie o zarobkach wnioskodawczynie za ostatnie 3 miesiące

Przez pierwsze lata małżeństwa strony wspólnie utrzymywały dom. Ponad rok temu sytuacja uległa jednak zdecydowanej zmianie - uczestnik zaprzestał dawać jakiegokolwiek pieniądze na rzecz rodziny i zaczął przeznaczać zdecydowaną część zarobków na alkohol. Ze względu na wysokość swoich zarobków wnioskodawczynie nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić nawet podstawowych potrzeb rodziny. Same bieżące rachunki pochłaniają miesięcznie ponad zł (czynsz - zł; opłaty za gaz, wodę, energię - zł; rachunek za telefon - zł; koszty eksploatacji samochodu - zł). Ze swojej skromnej pensji wnioskodawczynie musi utrzymać nie tylko siebie i syna, ale także zaopiekować się o potrzeby żywieniowe i ubraniowe uczestnika.

Dowód:

- zeznania świadka, zam..... ;
- rachunki za gaz, energię i wodę;
- zaświadczenie o wysokości czynszu.

W powyższej sytuacji dobro rodziny wymaga, aby zarobki męża w 75% wypłacane były do rąk wnioskodawczynie.

Podpis wnioskodawczynie

Załączniki:

1. odpis skrócony aktu małżeństwa;
2. odpis skrócony aktu urodzenia syna ;
3. zaświadczenie o zarobkach wnioskodawczynie za ostatnie 3 miesiące;
4. rachunki za gaz, energię i wodę;
5. zaświadczenie o wysokości czynszu;
6. odpis wniosku i załączników.